

— în ipoteza în care o instanță cum este instanța de trimitere decide în sensul lipsei unei asemenea competențe internaționale, instanța menționată nu are obligația de a reexamina din oficiu, prin analogie cu articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006, această somație de plată.

(¹) JO C 142, 12.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 17 martie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – Portmeirion Group UK Ltd/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Cauza C-232/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Dumping — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 412/2013 — Validitate — Importuri de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din China — Produs în cauză — Produs avut în vedere — Obligația de motivare)

(2016/C 156/04)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Portmeirion Group UK Ltd

Pârâți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Dispozitivul

Examinarea întrebării preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 412/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din Republica Populară Chineză.

(¹) JO C 235, 21.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 martie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Barcelona – Spania) – Safe Interenvios, SA/Liberbank, SA, Banco de Sabadell, SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Cauza C-235/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului — Directiva 2005/60/CE — Măsuri de precauție privind clientela — Directiva 2007/64/CE — Servicii de plată în cadrul pieței interne)

(2016/C 156/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Safe Interenvios, SA

Pârâte: Liberbank, SA, Banco de Sabadell, SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Dispozitivul

1) Articolul 5, articolul 7, articolul 11 alineatul (1) și articolul 13 din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010, trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care, pe de o parte, permite aplicarea de măsuri standard de precauție privind clientela în măsura în care aceasta este constituită din instituții financiare în cazul cărora respectarea măsurilor de precauție este supusă supravegherii atunci când există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului în sensul articolului 7 litera (c) din această directivă și, pe de altă parte, impune instituțiilor și persoanelor reglementate de directiva menționată să aplice, în funcție de o analiză a riscului, măsuri sporite de precauție privind clientela în situațiile care, prin natura lor, pot prezenta un risc mai mare de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în sensul articolului 13 din aceeași directivă, cum este transferul de fonduri.

În plus, chiar și în lipsa unei asemenea suspiciuni sau a unui asemenea risc, articolul 5 din Directiva 2005/60, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/78, le permite statelor membre să adopte sau să mențină în vigoare dispoziții mai stricte dacă aceste dispoziții urmăresc să consolideze combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

2) Directiva 2005/60, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/78, trebuie să fie interpretată în sensul că instituțiile și persoanele reglementate de această directivă nu pot aduce atingere sarcinilor de supraveghere a instituțiilor de plată pe care autoritățile competente trebuie să le îndeplinească în conformitate cu articolul 21 din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009, și nu se pot substitui acestor autorități. Directiva 2005/60, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/78, trebuie să fie interpretată în sensul că, deși o instituție financiară poate să țină seama, în cadrul obligației de supraveghere care îi revine cu privire la clientela sa, de măsurile de precauție aplicate de o instituție de plată cu privire la propria clientelă, toate măsurile de precauție pe care le adoptă trebuie să fie adaptate la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

3) Articolele 5 și 13 din Directiva 2005/60, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/78, trebuie să fie interpretate în sensul că o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal, adoptată fie în temeiul marjei de apreciere permise statelor membre de articolul 13 din această directivă, fie în temeiul competenței prevăzute la articolul 5 din directiva respectivă, trebuie să fie compatibilă cu dreptul Uniunii și în special cu libertățile fundamentale garantate de tratate. Deși o astfel de reglementare națională, care are ca scop combaterea spălării banilor sau a finanțării terorismului, urmărește un obiectiv legitim care poate justifica o restrângere a libertăților fundamentale și deși faptul de a presupune că transferurile de fonduri efectuate de o instituție reglementată de directiva menționată în alte state decât cel în care este stabilită prezintă întotdeauna un risc mai mare de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului este adecvat pentru a asigura atingerea obiectivului vizat, această reglementare depășește totuși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului pe care îl urmărește, în măsura în care prezumția pe care o instituie se aplică oricărui transfer de fonduri, fără a prevedea posibilitatea de a o înlătura în cazul transferurilor de fonduri care în mod obiectiv nu prezintă un asemenea risc.

(¹) JO C 235, 21.7.2014.